

MdR, Jazzgeschiedenis 637. Tijdvak 1953-1958, hoofdstuk 27, deel 2 van 2, vibrafonisten. Teddy Charles was de intellectuele modernist in dit tijdvak. Hij componeerde en arrangeerde ook. Geboren als Theodore Charles Cohen, 13 april 1928 in Chicopee Falls, Massachusetts, ging hij in 1946 studeren aan de Juilliard School of Music, maar leerde zichzelf vibrafoon spelen. Hij studeerde compositie bij Hal Overton, om in 1954/'55 geavanceerde muziek te spelen met Charles Mingus. U hoort twee opnamen van hem uit 1956 met ~~het~~ ^{het volgende} ensemble. Donald Byrd-trompet onder het pseudoniem Peter Urban vanwege contractuele verbindingen met een andere platenmaatschappij, Gigi Gryce-alt, J.R.Montrose-tenor, en George Barrow-baritonsaxofoon. Don Butterfield-tuba. Mal Waldron-piano, Jimmy Raney-gitaar, Teddy Kotick-bas, Joe Harris-drums. Dit is van Teddy Charles zelf: "Green blues".

plaat 1

Teddy Charles: Green blues (Teddy Charles)
2/2 - 4:05 - London LTZ-K 15034

"Green blues" van Teddy Charles. Het tweede stuk is een ballad van J.Fred Coots, het arrangement is van Gil Evans. "You go to my head".

idem

Teddy Charles: You go to my head (Haven Gillespie, J.Fred Coots)
2/3 - 4:24 - idem

"You go to my head", gearrangeerd door Gil Evans. Vibrafonist Teddy Charles met Donald Byrd-trompet, Gigi Gryce-alt, J.R.Montrose-tenor en George Barrow-baritonsaxofoon. Plus Don Butterfield-tuba. Mal Waldron-piano, Jimmy Raney-gitaar, Teddy Kotick-bas, Joe Harris-drums. Voor Atlantic in NYC, 6 januari 1956.

De laatste vibrafonist is Lem Winchester, Lemuel Davis Winchester, geboren in Philladelphia, 19 maart 1928. Als enige van de vier in dit hoofdstuk, baseerde hij zijn stijl in het begin op die van Milt Jackson, ~~voegde~~ voegde daar later veel eigen stijlkenmerken aan toe. Eerst een opname tijdens het Newport Jazz Festival van 1958 gemaakt door Metro Jazz. Winchester speelde daar met de ritmesectie van de Herb Pomroy Band: Ray Santisi-piano, John Neves-bas, Jimmy Zito-drums. Charlie Parker's "Now's the time".

- plaat 2 Lem Winchester: Now's the time (Charlie Parker)
1/2 - 4:24 - MGM F 2125
- "Now's the time" - Lem Winchester met Ray Santisi-piano, John Neves-bas, Jimmy Zito-drums, op het Newport Jazz Festival, Newport, Rhode Island, 5 juli 1958, Metro Jazz-opname.
- Tenslotte twee stukken die strikt genomen na het tijdvak '53/'58 vallen, ze zijn van 19 april 1960 voor Prestige/New Jazz. Winchester had zoveel naam nu dat hij een contract aangeboden kreeg, maar veel plezier beleefde hij er niet aan. Eerst: met Curtis Peagler-alt, en Oliver Nelson-tenorsaxofoon die ook de arrangementen en een aantal stukken voor de session maakte, Roy Johnson-piano, Wendell Marschall-bas, Art Taylor-drums; een ballad van de pianist voor Billie Holiday: "Lady Day".
- plaat 3 Lem Winchester: Lady Day (Roy Johnson)
2/3 - 2:52 - Prestige/New Jazz 8239
- "Lady Day". Als afsluiting muziek die Oliver Nelson toen ter plekke in elkaar zette. Hier is Billy Brown de pianist in plaats van Roy Johnson. Voor Esmond Edwards van Prestige de blues "Eddy's delemma".
- idem Lem Winchester: Eddy's delemma (Oliver Nelson)
1/1 - 11:37 - idem
- "Eddy's delemma". Vibrafonist Lem Winchester voor Prestige/New Jazz in Hackensack, NJ, 19 april 1960, met Curtis Peagler-alt, Oliver Nelson-tenorsaxofoon + compositie en arrangement. Billy Brown-piano, Wendell Marshall-bas, Art Taylor-drums.
- Deze 1960-opnamen toch omdat Winchester daarna geen platen meer kon maken. Hij was van huis uit saxofonist, ging in 1947 vibrafoon spelen, was daarentegen van 1950 t/m '56 politiemann, ook vanwege zijn fascinatie met vuurwapens. 13 januari 1961 in Indianapolis, demonstreerde hij hoe Russisch roulette ging: één kogel in de trommel voor zes, rond laten tolleren, loop tegen de slaap, trekker overhalen met een kans van 5 op 6 dat het alleen 'klik' gaat. Zo niet bij Lem Winchester. No more Lem.
- Volgende keer gaan we zingen - zo'n vier afleveringen met zangers en zangeressen, voorop: Ella Fitzgerald. Dit was Jazzgeschiedenis 637, MdR.